

**[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]**

Ønsker, har Krav paa at blive gjort til Genstand for en rolig og dybtgaaende Vurdering for derigennem at faa undersøgt, om det skulde være muligt at tage nogle af de fremsatte Synspunkter op, eventuelt i noget ændret Skikkelse, til Gavn for kommende Tidens Lovgivning. Denne min Opfattelse har været medvirkende til, at jeg har stillet Forslag om, at Lovens Gyldighedstid allerede skulde udløbe med Udgangen af Marts Maaned 1938 i Stedet for som oprindeligt foreslaaet med Udgangen af Aaret 1938.

Det ærede Medlem Hr. Hauge rettede en Henstilling til mig om at lade en Undersøgelse foretage, saaledes at man fik det bedste mulige Sammenligningsgrundlag til Bedømmelse af den Stilling, som andre Lande arbejder under, og den, vi selv arbejder under, idet han udtalte, at en saadan Undersøgelse vilde være meget nyttig, ja, i Virkeligheden vilde være uundværlig for en uholdt og objektiv Bedømmelse af vor Stilling i Forhold til de paagældende Lande. Jeg vil gerne iømdekomme denne Henstilling og forsøge paa i den Tid, der bliver stillet til Raadighed, inden dette Lovforslag skal ophøjes til Lov, at faa undersøgt de herhenhørende Forhold, idet ogsaa jeg er af den Opfattelse, at det vil være af overordentlig stor Betydning at se, om de importregulerende Metoder, som vi anvender her, er mere beskyttende end de Foranstaltninger, man har bragt i Anvendelse andre Steder, Told o. lign. Jeg tror, man vil komme til det Resultat, at denne Talen om den Valutaregulering, som Danmark har gennemført, og om Danmark som et af de Lande, der har den skrappeste Importregulering, vil vise sig at være fejlagtig.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller kom ind paa Spørgsmaalet om Overdragelse af Valutaattester. Jeg maa i denne Anledning henvise til mine tidligere Bemærkninger om dette Spørgsmaal, der findes i Folketingstidenden, navnlig paa Sp. 1376 og 1583. Som det fremgaar heraf, er Bestemmelsen tænkt som en Imødekommenhed mod Erhvervslivet, og jeg kan ikke tro andet, end at Bestemmelsen vil blive hilst med Tilfredshed.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller stillede mig dernæst et Spørgsmaal angaaende den berammede Auktion over orientalske Tæpper. Jeg har ladet det paagældende Spørgsmaal foreløbig undersøge, og efter de indtil nu foreliggende Oplysninger maa det vistnok antages dels at dreje sig om gamle Tæpper, der har ligget her i Landet, og dels om Tæpper, der er indført fra England med

engelske Oprindelsescertifikater, efter at de i England har gennemgaaet forskellige Rensningsprocesser. Spørgsmaalet vil imidlertid nu blive undersøgt til Bunds, og jeg skal derefter enten her eller, hvis ikke det kan naas, senere under mere private Former give det ærede Medlem Hr. Christmas Møller nærmere Oplysning derom.

Med Hensyn til de af Det frie Folkeparti fremsatte Ændringsforslag vil det allerede af de af mig nu gjorte Bemærkninger fremgaa, at jeg maa anse det for udelukket at acceptere disse. Naar baade det ærede Medlem Hr. Hartel som Ordfører for Det frie Folkeparti og det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) gik nærmere ind paa disse Forslag, beklager jeg altsaa at maatte fastslaa, at jeg ikke kan tiltræde de af de to ærede Medlemmer fremsatte Synspunkter.

Hermed tror jeg i det væsentlige at have gjort de Bemærkninger, hvortil de indtil nu faldne Udtalelser kan give mig Anledning. Jeg skal da slutte med at sige, at jeg ud fra de af mig fremhævede Synspunkter ikke kan tiltræde de af Mindretallene stillede Ændringsforslag, men maa anbefale, at Lovforslaget vedtages i dette høje Ting med det af mig stillede og af Flertallet inden for Udvalget tiltraadte Ændringsforslag.

**Udenrigsministeren (P. Munch):** Der førtes i Gaar Aftes her en Diskussion om Muligheden for en større Udførsel fra Danmark til Tyskland end den, der er blevet aftalt som gældende for det første Kvartal i Aaret 1937. Jeg skal kortelig oplyse, hvad der i saa Henseende er foregaaet.

Ved Begyndelsen af Forhandlingerne om det Tal, der skulde lægges til Grund for Udførselen i Aaret 1937 og navnlig dette Aars første Kvartal, udtaltes det fra de danske Forhandlere, at den danske Regering maatte ønske den størst mulige Landbrugsudførsel gennemført, og dertil føjedes, at de paagældende Organisationer inden for selve Erhvervsgrupperne, Slagterier o. s. v., havde udarbejdet en Liste over, hvilken Udførsel hver af dem ansaa for hensigtsmæssig for sit Vedkommende.

De tyske Forhandlere svarede øjeblikkelig og fuldkommen afgørende, at man ansaa det for udelukket at tage sit Udgangspunkt i en saadan Forøgelse af den danske Udførsel til Tyskland; der har været Tale om et Beløb — det har været nævnt her — som 88 Mill. Kr. Man hævdede, at Erfaringerne fra sidste Aar noksom viste, at det ikke vilde være muligt at faa dette til at hvile paa tilsvarende Indkøb fra dansk Side af tyske Varer. Afvisningen var abso-